

En vandring ad Krudtgyden sidst i 1890'erne

Af August Nielsen

Krudtgyden, eller som den nu kaldes Pederstrupvej, var da en almindelig smal Bivej med store Syrenhegn ved begge sider. Der kunde blive kvælende varme og støvet på Sommerdage og plads til en masse Sne om Vinteren.

Men lad os starte fra Vejens Udmunding i Landevejen ikke langt fra Slukefter Kro. På Hjørnet til højre lå Jens Skrædders Hus med Have langs vejen og et fint Lysthus i yderste Hjørne. Så fulgte ved samme side en stor Mark tilhørende Jens Peter Hansens Gaard (nu Bent Vedels) i Trøstrup. Til venstre Søager, en mindre mark som tilhørte Kristian Jørgensen, som vi skal høre om senere.

Vejen slynger sig, og vi når frem til den første Ejendom. Det er Krudthus, et gammelt stråtægt Hus på 5 Tdr. Land Jord til. Her boede en Mand, som hed Anders. Hvad han hed til Bagnavn, husker jeg ikke og har måske aldrig hørt det. Han blev aldrig kaldt andet end Anders Krudtmand. Det gamle Krudthus brændte nogle År senere, da der var kommen nye Folk ind. Det blev dog bygget op igen.

Men vi går videre til næste Hus ved samme side af vejen, der boede en Enke med sine Børn. Hun ernærede sig ved at væve Selebaand, Bændler o.l. Manden er død af Tuberkler, en voksen Datter gik samme vej. Der er to Drengene lidt ældre en jeg, de klarer sig men må hjælpe til med at væve.

Nu kommer en lang Strækning, hvor der ikke er Bebyggelse på den en side af Vejen men Marker, der hører til Trøstruplund, en Gaard der ligger langt derfra, næsten i den anden ende af Sognet. Disse Marker er kun smalle men skraaner ned mod den tørlagte Trøstrup Sø, flere steder med stejle Skrænter som vi brugte som Kælkebakker om Vinteren. Engbunden i Søen var endnu så blød, at den dårlig kunne bære at gaa paa, langt mindre at køre med Heste, alt Hø og Græs måtte bæres ind til land. Om Vinteren blev der stemmet op for Afløbet, saa hele Fladen blev sat under Vand. Når det så lagde til med Is, var der noget at more sig paa. Skøjter kendte vi ikke, men vi havde Isslæder, vi stod på og stagede os frem med en Isgajt mellem Benene. Pigerne sad ned, de gik jo med Skørter dengang.

Vi vender tilbage til Krudtgyden igen og går igen mod Vest. Til højre for vejen et stykke nede ligger nu Bregnemose, mit Barndomshjem omgivet af store Træer. I Haven store Frugttræer og mod Vest et smalt Bælte af Ask og El og Underskov af Hassel og Hyld. Vi kaldte det for Skoven.

Videre frem ad Vejen kommer vi til Skomagerhuset, hvor Skomager Klyver bor, og lidt længere henne ved modsatte side af Vejen ligger der en gammel Ejendom med Jord til. Der bor en Mand vi kalder Niels Lunde.

Vi går videre frem ad Vejen, men nu drejer den skrappt til højre, lige ud gaar vejen ned til Græverstedet (Sølykkeholm). Vi forlader Vejen og går ad en Sti over Marken og kommer ud til Vejen igen, hvor der ligger nogle huse med så mærkelige Navne som Loppen, Lusen, Nien og Skovtien.

Til venstre går Vejen ned til en lille Ejendom med en gammel Smedie. Her bor en gammel Smed Per Madsen. Han laver ikke saa meget mere, mest mindre Ting som hvæsse Plovskær o.l. Han var god til at lave nogle Søm med brede Hoveder som en Tøre til at slaa under Træskoene. Når han

havde lavet noget til os hjemme i Bregnemose, kom han gerne med det om Aftenen, saa fik han altid et Par Snitter Hvedebrød med Paalæg til et Par Snapse. Det var Traktementet dengang.

Men tilbage til Vejen igen. I det næste Hus boede en Skrædder, han blev kaldt for Loppe Skrædderen.

Nu er vi nået til Sogneskillet ind til Vigerslev Sogn. Det næste Hus er Stenkløverhuset, hvor en del af Haven hører til Korup Sogn, men selve Huset ligger i Vigerslev Sogn. Her boede en Brolægger og Stenkløver med Øgenavnet Tekedlen. Ikke fordi han drak meget Te, derimod var han glad for nogle Snapse.

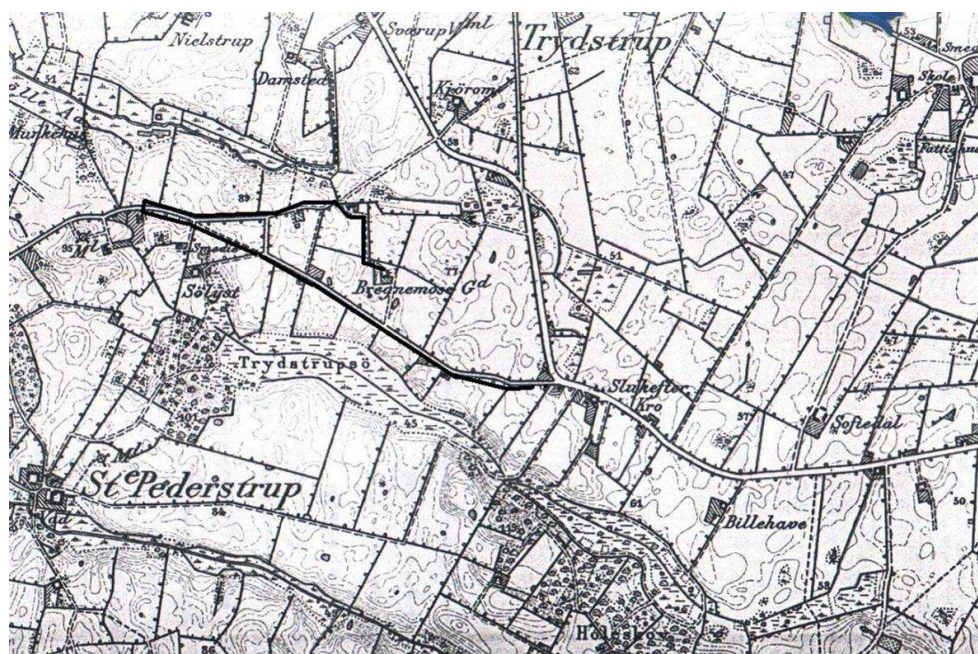
Lidt længere fremme går vejen ind til en anden Ejendom, og på Bakken ligger der en Mølle, Luse Møllen ejet af en Mand vi kaldte Snedker Anders.

Endnu en Ejendom ligger til venstre inde på Marken. Her bor Væver Lars, ham der skød Skytten på Langesø, men det er en anden historie.

Vi vender nu om og går tilbage ad Vejen til den svinger til højre, der forlader vi den og gaar lige ud ad en markvej forbi en mindre ejendom med nogle Tdr. Land, til Markvejen fortsætter op over Marken til Landevejen ved Kørom. Men vi er forinden drejet af ved en anden Ejendom, her bor Kristian, Jørgen og Moster Hanne og her har jeg Fætre og Kusiner.

Vi følger Stien med Syrenhegn op til Bregnemose, kommer ind ad Tofteporten til Gaardspladsen, der til dels er optaget af et stort Æbletræ af Sorten Det Fynske Keleæble, som min Far havde plantet til Mor, da de kom til Ejendommen. Over Lodøren i den venstre Længe staar i Bindingsværket indhugget Aarstallet 1808, men Stuehuset, der er grundmuret, er muligvis ikke saa gammelt, og den ene Længe byggede Far, da han købte mere Jord til.

Her slutter Vandringen.
August Nielsen

På dette kort fra 1890 er markeret den rute, som August Nielsen fulgte